

El grup paperer preveu millorar el seu resultat gràcies a l'augment de l'eficiència i la reducció de costos

Miquel y Costas preveu créixer per sobre del 10% aquest any

L'empresa invertirà 10 milions en millores industrials

Maria Teresa Coca
BARCELONA

El grup paperer Miquel y Costas espera que el seu benefici net millori per sobre del 10% aquest any 2005 després que l'últim exercici els resultats de la companyia sumessin 20,16 milions d'euros, un xifra poc significativa respecte a anys anteriors. El president de la companyia, Jordi Mercader, atribueix l'escàs creixement del 2004 a la inexistència d'atípics.

La companyia creu que la millora del seu resultat pot venir per l'augment de l'eficiència i la reducció de costos i en aquest sentit ha anunciat unes inversions de 15 milions d'euros l'any 2005, una tercera part dels quals es destinarà a recerca i desenvolupament (R+D) en les seves especialitats papereres. Les aportacions a R+D s'incrementen, doncs, un 50 per cent respecte a l'any 2004.

Tercer productor mundial

Miquel y Costas, que compta amb tres línies de negoci, és distingit com a tercer pro-

RESULTATS DE MIQUEL Y COSTAS		
Resultats any 2004		Previsions per al 2005
	2004	Variació 2004 / 2003
Ingressos d'explotació <i>en milions d'euros</i>	166,12	-0,5 %
% exportació	80%	3,3%
% nacional	20%	-13,2%
Dividend devengat <i>euros per acció</i>	0,46	14%
Nombre d'empleats	913	-1,1%

Inversió en recerca i desenvolupament

5 milions d'euros
S'incrementa respecte al període 2003/2004 en un 50%

Devolució de capital

0,10 euros/acció

Inversió

15 milions d'euros
Import aproximat

MARTA CARBÓ

ductor mundial de paper per a cigarrets. Aquests papers per a cigarrets i les pastes especials per produir-los és una de les línies de negoci, la resta són papers d'impressió, en especial l'anomenat paper bíblia -que

es distingeix pel seu reduït gramatge-, i els papers de filtració i pastes especials per a papers d'alimentació.

El grup paperer va registrar un volum de vendes de 166,12 milions d'euros l'any passat.

D'aquesta xifra un 80 per cent es va generar en el negoci a l'exterior. Miquel y Costas té factories a Barcelona, Mislata (País Valencià), Tortosa (Tarragonès), la Pobla de Claramunt (Barcelona), Capellades i un

centre de producció a l'Argentina.

Jordi Mercader explica que la pressió de les administracions europees i nord-americana contra el consum del tabac afecta el negoci i davant d'això "l'única forma de competir passa per l'increment de la competitivitat i la qualitat dels productes, així com el llançament de noves gammes", un dels aspectes que es pensa potenciar amb les inversions en R+D. El 93 per cent de la producció de Miquel y Costas destinada a la indústria del tabac s'exporta a Europa, els Estats Units, Amèrica Llatina, Indonèsia i Extrem Orient.

La prioritat de la companyia és aconseguir rendibilitat abans que més dimensió

"La prioritat de la companyia -afegeix el president del grup- és aconseguir rendibilitat abans que dimensió, perquè el que és realment important és el creixement del benefici per acció".

En aquest sentit, en la junta d'accionistes recent es va aprovar la distribució d'un dividend de 0,46 euros per acció, cosa que suposa un 14 per cent més que l'any passat, així com la devolució de capital de 0,10 euros per títol amb càrrec a la prima d'emissió.

AGRICULTURA - ALIMENTACIÓ

Es últims anys, una de les prioritats en les agendes dels països més desenvolupats és la preocupació per l'impacte mediambiental de les activitats socials i econòmiques. L'agenda de Kyoto, en aquest context, és la plasmació dels acords de diferents Estats a l'entorn de la reducció de les emissions de gasos contaminants a l'atmosfera. D'acord amb els compromisos a què es va arribar a la ciutat japonesa, durant el període del 2008 al 2012, s'hauran de reduir els gasos amb efecte hivernacle en un 5,2 per cent.

La Unió Europea, dins de l'estratègia global per al compliment dels acords de Kyoto, té el compromís general que, el 2010, un 5,75 per cent de l'energia que s'utilitzi en el transport procedeixi de biocarburants. En aquest cas, no es tracta d'una directiva vinculant per als Estats membres, però sí cal que informin sobre els progressos realitzats en aquest aspecte.

Actualment, Europa produeix 1,7 milions de tones de biocarburants, un 80 per cent de les quals, és a dir, 1,4 milions de tones, són biodièsel, obtingut a partir de llavors oleaginoses i, principalment, colza. L'altre biocombustible important en producció és el bioetanol, que s'obté a partir de cereals i remolatxa, i representa 0,3 milions de tones anuals. La producció de biodièsel es concentra sobretot a Alemanya, França i Itàlia. Pel que fa a l'Estat espanyol, és el primer productor europeu de bioetanol, però l'obté, principalment, de cereals importats.

En dies passats, parlàvem en aquestes pàgines de la manca de viabilitat futura de les plantacions de remolatxa sucra a la Península, entre altres raons, per la manca de competitivitat davant d'al-

LAURENT DOMINIQUE / EFE

Un agricultor analitza un camp d'ordi de l'Urgell

tres zones productores. Efectivament, si la remolatxa trobés una demanda alternativa, es podria valorar la seva viabilitat, però aquesta estimació l'hauran de fer els pagesos que la conreen, en el sentit de decidir si és prou rendible i viable econòmicament.

En el cas de la utilització de cereals per a l'obtenció de biocarburants, cal tenir present que la producció mundial de gra se situa en 650 milions de tones de blat i 950 milions de tones de cereals secundaris (ordi, blat de moro, sègol, civada i

altres). Aquestes xifres, esclar, salvant les circumstàncies meteorològiques, que poden fins i tot malmetre tota una collita -com ha passat enguany a la península Ibèrica-. A la banda de la demanda alimentària, el consum mundial de blat se situa a l'entorn dels 600 milions de tones, que cal sumar als 950 milions de tones de cereals secundaris.

Cal dir que l'aplicació de resultats de recerca i les noves tecnologies, així com les infraestructures per al reg en les zones de secà, han permès augmentar la

productivitat dels conreus de cereals, de manera que, els últims cinquanta anys, la producció mundial de gra ha passat de 650 milions de tones a 1.600 milions de tones, amb tan sols un increment d'un 10 per cent de superfície conreada. Tot i això, es fa difícil pensar que hi hagi prou cereal al món per alimentar persones i mitjans de transport, almenys amb les condicions actuals i a mig termini. I això comptant que bona part dels conreus han incrementat la productivitat amb la sembra de varietats transgèniques per a la millora de resultats.

Fer rendible l'ús de cereals

Tot i que la balança alimentària resulta deficitària, cal fer també els càlculs de les possibilitats de fer rendible l'ús dels cereals com a combustible, i resulta que per produir el 20 per cent del consum de combustible de la Unió Europea (UE) caldria dedicar tota la superfície de conreu a la producció de colza per obtenir biocarburant. Encara caldria aconseguir per una altra via l'altre 80 per cent, i obtenir d'una altra manera els aliments necessaris per proveir la població.

És cert que s'estan portant a terme assaigs en la utilització de material de desbrossa de cereals per a la producció de biocarburants, de manera que no existeixi una competència per menjar o omplir el dipòsit. Tanmateix, cal també tenir en compte que no és, a hores d'ara, una alternativa real als derivats del petroli.

Des de la Fundació Agrícola Catalana, entenem que cal minimitzar l'impacte mediambiental de les activitats econòmiques i socials. Ara bé, hi ha camins que aporten poques solucions, i per ara aquest n'és un.